Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

29 април 2015 година*

„Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Определяне на обхвата на задължението за връщане на квоти — Санкции — Член 16, параграфи 1 и 3“

По дело C-148/14

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesverwaltungsgericht (Германия) с акт от 20 февруари 2014 г., постъпил в Съда на 31 март 2014 г., в рамките на производство по дело

Bundesrepublik Deutschland

срещу

Nordzucker AG,

в присъствието на:

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състава, J.-C. Bonichot (докладчик), Ал. Арабаджиев, J. L. da Cruz Vilaça и C. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: N. Wahl,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Bundesrepublik Deutschland, от G. Buchholz, Rechtsanwalt,

— за Nordzucker AG, от I. Zenke и M.-Y. Vollmer, Rechtsanwältinnen,

— за германското правителство, от T. Henze и K. Petersen, в качеството на представители,

— за чешкото правителство, от M. Smolek и S. Šindelková, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

— за нидерландското правителство, от M. de Ree и M. Bulterman, в качеството на представители,

— за правителството на Обединеното кралство, от J. Beeko, в качеството на представител, подпомагана от R. Palmer, barrister,

— за Европейската комисия, от E. White и C. Hermes, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 5 февруари 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 16, параграфи 3 и 4 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78 и поправка в ОВ L 199, 2011 г., стр. 76), изменена с Директива 2004/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г. (ОВ L 338, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 12, стр. 6, наричана по-нататък „Директива 2003/87“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Bundesrepublik Deutschland, представлявана от Deutsche Emissionshandelsstelle im Umweltbundesamt (германската служба за търговия с емисии към Федералната агенция за околната среда, наричана по-нататък „Emissionshandelsstelle“), и Nordzucker AG (наричано по-нататък „Nordzucker“) по повод решение, с което на дружеството е наложена глоба от 106 920 EUR за нарушение на задължението му да върне определено количество квоти за емисии на парникови газове, достатъчно за покриване на неговите емисии през предходната година.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Член 6, параграф 2 от Директива 2003/87 гласи следното:

„Разрешителните за емисии на парникови газове съдържат следните елементи:

[…]

д) задължение за връщане на квоти, равни на общото количество емисии от инсталацията за всяка календарна година, проверено и потвърдено в съответствие с член 15, в рамките на четири месеца след приключване на дадената година“.

4 Член 12 от посочената директива, озаглавен „Прехвърляне, връщане и отмяна на квоти“, предвижда в параграф 3:

„Държавите членки осигуряват най-късно до 30 април на всяка година операторът на всяка инсталация да върне определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, изпуснати от тази инсталация през предходната календарна година, след проверка съгласно член 15, както и за тяхната отмяна впоследствие“.

5 Член 14 от същата директива гласи:

„1. Комисията приема указания за мониторинг и докладване на емисии, отделени в резултат на дейностите, изброени в приложение I, на парникови газове, определени във връзка с тези дейности, съгласно процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, до 30 септември 2003 г. Указанията следва да се основават на принципите за мониторинг и докладване, изложени в приложение IV.

2. Държавите членки трябва да се погрижат емисиите да се наблюдават съгласно указанията.

3. Държавите членки трябва да се погрижат всеки оператор на инсталация да докладва на компетентния орган съгласно указанията емисиите, отделени от тази инсталация за всяка календарна година“.

6 Член 15 от Директива 2003/87 гласи:

„Държавите членки трябва да се погрижат докладите, представени от операторите съгласно член 14, параграф 3, да бъдат проверени в съответствие с критериите, изложени в приложение V, и компетентният орган да бъде информиран за това.

Държавите членки трябва да се погрижат оператор, чийто доклад не е верифициран като удовлетворителен в съответствие с критериите, изложени в приложение V до 31 март на всяка година за емисиите през предишната година, да не може да извършва други прехвърляния на квоти, докато доклад на този оператор не бъде верифициран като удовлетворителен“.

7 Член 16 от посочената директива, озаглавен „Санкции“, предвижда:

„1. Държавите членки определят правилата за налагане на санкциите, приложими при нарушение на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези правила. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи. […]

2. Държавите членки трябва да осигурят да се публикуват имената на операторите, които нарушават изискванията за връщане на достатъчно квоти съгласно член 12, параграф 3.

3. Държавите членки трябва да осигурят от всеки оператор, който не върне достатъчно квоти до 30 април на всяка година за покриване на своите емисии през предходната година, да се търси отговорност чрез определяне на санкция за извънредно количество емисии. Размерът на санкциите за извънредно количество емисии е 100 EUR за всеки тон еквивалент на въглероден двуоксид, отделен от тази инсталация, за който операторът не е върнал квоти. Заплащането на глобата не освобождава оператора от задължението да върне определено количество квоти, равняващи се на това извънредно количество емисии при връщане на квоти за следващата календарна година.

4. През тригодишния период, започващ на 1 януари 2005 г., държавите членки прилагат по-малка санкция за извънредно количество емисии — в размер на 40 EUR […]“.

8 Член 23, параграф 2 от Директива 2003/87гласи:

„Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от същото решение.

[…]“.

9 Решение 2004/156/ЕО на Комисията от 29 януари 2004 година за създаване на насоки за мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове съгласно Директива 2003/87 (ОВ L 59, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 11, стр. 3, наричано по-нататък „Насоките“) в точка 7.4, пета и шеста алинея предвижда:

„В края на верификационния процес верифициращото лице прави преценка по отношение на това, дали докладът за емисиите съдържа каквато и да е съществена неточност. Ако верифициращото лице заключи, че докладът за емисиите не съдържа никакви съществени неточности, операторът може да представи доклада за емисиите на компетентния орган в съответствие с член 14, параграф 3 от директива [2003/87]. Ако верифициращото лице заключи, че докладът за емисиите съдържа някакво материално неправилно твърдение, докладът на оператора не се верифицира като отговарящ на изискванията. В съответствие с член 15 от директива [2003/87] държавите членки гарантират, че даден оператор, чийто доклад не е бил верифициран като отговарящ на изискванията до 31 март всяка година за емисиите от предходната година, не може да прави по-нататъшни прехвърляния на квоти, докато докладът на този оператор не се верифицира като отговарящ на изискванията. Държавите членки предвиждат приложими наказания в съответствие с член 16 от директива [2003/87].

Цифрата за общите емисии за дадена инсталация в доклада за емисиите, който е бил верифициран като отговарящ на изискванията, се използва от компетентния орган, за да провери дали достатъчен брой квоти са били отпуснати от оператора по отношение на същата инсталация“.

Германското право

10 Директива 2003/87 е транспонирана в Германия със Закона за търговията с квоти за емисии на парникови газове (Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen) от 8 юли 2004 г. (BGBl I, стр. 1578, наричан по-нататък „TEHG“).

11 Член 5, параграфи 1 и 3 от TEHG предвижда:

„(1) Считано от 1 януари 2005 г., отговорното лице следва да установи емисиите, причинени в резултат на неговата дейност през съответната календарна година […] и до 1 март на следващата година да докладва за емисиите на компетентния орган […]. […]

(3) Докладът за емисии по параграф 1 следва преди връщането му да бъде проверен чрез обявен от компетентния орган експертен орган в съответствие с приложение 3 към този закон. […]“.

12 Член 6, параграф 1 от TEHG гласи следното:

„До 30 април на съответната година, първоначално през 2006 г., отговорното лице следва да върне на компетентния орган определен брой квоти, равняващи се на емисиите, които са причинени от неговата дейност през предходната календарна година“.

13 Член 18 от TEHG, озаглавен „Изпълнение на задължението за връщане“, предвижда в параграфи 1 и 3:

(1) В случай че отговорното лице не спази задължението си по член 6, параграф 1, компетентният орган определя задължение за плащане в размер на 100 EUR, а за първия период на разпределяне — в размер на 40 EUR, за всеки емитиран тон еквивалент на въглероден двуоксид, за който отговорното лице не е върнало квоти. Задължение за плащане може да не бъде определено, когато отговорното лице не е изпълнило задължението си по член 6, параграф 1 на основание на непреодолима сила.

[…]

(3) […] [О]тговорното лице запазва задължението си до 30 април на следващата година да върне липсващите квоти. […]“.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

14 От акта за преюдициално запитване е видно, че до март 2008 г. Nordzucker експлоатира фабрика за производство на захар. Тази инсталация включва парогенератор, използван отчасти за сушене на парчета цвекло. Последните, сушени и пресовани, се продават като фураж.

15 Съгласно писмо от 17 юни 2004 г. на Bundesministerium für Umwelt (Федерално министерство за околната среда) до Verein der Zuckerindustrie (Съюз на захарната индустрия) сушилните инсталации, необходими за функционирането на инсталациите в захарната индустрия, не подлежат на търговия с квоти за емисии на парникови газове. От друга страна, когато котелно помещение за производство на пара и електроенергия се използва като допълнително съоръжение във връзка с инсталация за производство или рафиниране на захар, то по принцип подлежи на търговия с емисии.

16 През 2006 г. Nordzucker изготвя доклада си за емисиите на парникови газове за 2005 г. и за парогенератора посочва 40 288 тона въглероден двуоксид, като са изключени емисиите, получени при сушенето на парчета цвекло, възлизащи на 2 673 тона въглероден двуоксид. След проверка на доклада от проверяващ орган, в предвидения от TEHG срок Nordzucker връща количество квоти, съответстващо на общото количество емисии, посочено в доклада. След изтичането на този срок Emissionshandelsstelle установява в доклада на Nordzucker нередности относно насочването на различните потоци от гориво. Поради това Nordzucker коригира доклада си, като включва в него емисиите, получени при сушенето на парчета цвекло, и на 24 април 2007 г. връща допълнително 2 673 квоти емисии на парникови газове.

17 С решение от 7 декември 2007 г. на основание член 13 от TEHG Emissionshandelsstelle налага на Nordzucker глоба в размер на 106 920 EUR за нарушение на задължението да върне определен брой квоти за емисии на парникови газове, достатъчни за покриване на емисиите за предходната година.

18 Verwaltungsgericht Berlin (Административен съд Берлин), който е сезиран с жалба от Nordzucker отменя решението за налагане на глоба. Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Върховен административен съд на провинции Берлин и Бранденбург) отхвърля подадената от Emissionhandelsstelle жалба. От решението на този съд е видно, че Nordzucker не е нарушил задължението си за връщане на квоти, тъй като точният обхват на това задължение се определя от броя на квотите, съдържащи се във верифицирания доклад. Emissionshandelsstelle счита, че задължението за връщане не се ограничава от верифицирания доклад на оператора и предявява пред Bundesverwaltungsgericht (Федерален административен съд) жалба за отмяна на решението.

19 От разясненията на Bundesverwaltungsgericht е видно, че разпоредбите на TEHG позволяват спорът да се разреши в полза на едната или на другата страна. Този съд обаче посочва, че според него принципът на пропорционалност, гарантиран както от германското право, така и от правото на Съюза, не следва да допуска оператор, който връща количество квоти, съответстващо на посочените в проверения доклад емисии, да се санкционира с глобата, която е предвидена в член 16, параграф 3 от Директива 2003/87. Макар че би било лесно да се спази срокът за връщане, значително по-трудно е да се избегнат грешки в доклада, който е бил проверен.

20 Освен това според запитващата юрисдикция от съвместния прочит на член 16, параграфи 2 и 3 е видно, че задължението за връщане се отнася до количеството квоти, равняващи се на общото количество емисии, изпуснати от инсталацията, след проверка от независим проверяващ орган съгласно член 15 от Директива 2003/87. Така операторът на инсталация, отделяща емисии на парникови газове, трябва да върне количеството квоти, посочено в доклада до компетентните органи, при условие че проверяващият орган е верифицирал този доклад като удовлетворителен.

21 Това тълкуване би съответствало на Насоките, тъй като, видно от точка 7.4 от тях, „цифрата за общите емисии за дадена инсталация в доклада за емисиите, който е бил верифициран като отговарящ на изискванията, се използва от компетентния орган, за да провери дали достатъчен брой квоти са били отпуснати от оператора по отношение на същата инсталация“.

22 При тези условия Bundesverwaltungsgericht решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Следва ли член 16, параграфи 3 и 4 от Директива 2003/87 да се тълкува в смисъл, че санкцията за извънредно количество емисии трябва да се наложи и тогава, когато до 30 април на дадена година операторът е върнал определен брой квоти, съответстващ на общото количество емисии, посочено в неговия доклад за емисии от инсталацията през предходната година, който проверяващият орган е верифицирал като удовлетворителен, но след 30 април компетентният национален орган установява, че по погрешка в проверения доклад е било посочено твърде ниско общо количество на емисиите, докладът е коригиран и операторът връща другите квоти в рамките на нов срок?“.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

23 След обявяването на заключението на генералния адвокат с молба, подадена в секретариата на Съда на 20 февруари 2015 г., германското правителство иска да бъде разпоредено възобновяване на устната фаза на производството. В подкрепа на молбата си германското правителство по същество твърди, че представеното от генералния адвокат заключение съдържа фактически грешки.

24 Следва да се отбележи, че в съответствие с член 83 от своя процедурен правилник Съдът може във всеки момент, след като изслуша генералния адвокат, да разпореди възобновяване на устната фаза на производството, по-специално ако счита, че делото не е достатъчно изяснено или трябва да се реши въз основа на довод, който страните или заинтересованите субекти по член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз не са разисквали (решение Commerz Nederland, C-242/13, EU:C:2014:2224, т. 26).

25 Настоящият случай обаче не е такъв. Всъщност, както и другите встъпили страни, в представеното в писмената фаза на производството становище германското правителство посочва преценката си за фактите по спора. Поради това, след като изслуша генералния адвокат, Съдът прие, че разполага с всички необходими факти и доказателства, за да се произнесе по делото.

26 Предвид гореизложените съображения Съдът не счита, че следва да постанови възобновяване на устната фаза на производството.

По преюдициалния въпрос

27 С въпроса си запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 16, параграф 3 от Директива 2003/87 трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага за оператор, който връща определен брой квоти за емисии на парникови газове, съответстващ на емисиите за предходната година, които са докладвани и проверени съгласно член 15 от Директивата, когато след допълнителна проверка, извършена от компетентния национален орган след изтичане на срока за връщане, се установи, че е декларирано по-малко количество емисии и поради това е върнат недостатъчен брой квоти.

28 Общата структура на Директива 2003/87 се основава на строгата отчетност на издаването, притежаването, прехвърлянето и отмяната на квоти за емисии на парникови газове, чиято рамка е установена в член 19 от Директивата и изисква прилагането на система от регистри, уредена с отделен регламент на Комисията. Тази точна отчетност е необходимо присъща на самия предмет на посочената директива, а именно въвеждането на общностна схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове, за да се намалят емисиите на парникови газове в атмосферата до равнище, което би предотвратило опасна антропогенна намеса в климатичната система и чиято крайна цел е опазването на околната среда. Освен това, като е установил глоба с предварително определен размер, самият законодател на Съюза е искал да защити схемата за търговия с квоти от нарушения на конкуренцията, резултат от манипулиране на пазара (решение Billerud Karlsborg и Billerud Skärblacka, C-203/12, EU:C:2013:664, т. 27).

29 Както посочва генералният адвокат в точка 29 от заключението си, един от стълбовете, върху които е установена създадената с Директива 2003/87 система, е задължението на операторите преди 30 април на текущата година да връщат, с цел отмяна, определен брой квоти за емисии на парникови газове, равняващ се на тяхното количество емисии през предходната календарна година.

30 Това задължение се прилага особено стриктно. Споменато изрично в разрешението за емисии на парникови газове по член 6, параграф 2, буква д) от Директива 2003/87, формулирано недвусмислено в член 12, параграф 3 от тази директива, това задължение е единственото задължение, за неизпълнението на което самата Директива 2003/87 предвижда в член 16, параграф 3 конкретна санкция, докато съгласно член 16, параграф 1 от Директивата санкционирането на всяко друго поведение, което е в противоречие с нейните разпоредби, е оставено на преценката на държавите членки (вж. в този смисъл решение Billerud Karlsborg и Billerud Skärblacka, C-203/12, EU:C:2013:664, т. 25).

31 Както е видно от член 14, параграф 3 от Директива 2003/87, това задължение за връщане се основава на доклада, който операторите на инсталации изготвят съгласно посочените в Насоките правила. Съгласно изискването за строга отчетност на издадените квоти и съгласно член 6, параграф 2, буква д) и член 12, параграф 3 от тази директива, преди да бъдат представени на компетентните органи, докладите преминават през процес на проверка, предвиден по-специално в член 15 от Директивата.

32 От последната разпоредба, разгледана заедно с приложение V към Директива 2003/87 е видно, че проверката на докладите за емисии е необходимо условие за връщането на квотите. Всъщност оператор, чийто доклад не е проверен и верифициран като удовлетворителен, не може да прехвърля квоти, докато доклад на този оператор не бъде верифициран като удовлетворителен.

33 Тази проверка с оглед верифицирането на доклада за емисиите се извършва съгласно точка 12 от посоченото приложение V от проверяващ орган, „независим от оператора, [който] осъществява дейността си благонадеждно, обективно и професионално“. Съгласно точка 7.4, пета алинея от Насоките, когато в края на верификационния процес, верифициращото лице „заключи, че докладът за емисиите съдържа някакво материално неправилно твърдение, докладът на оператора не се верифицира като отговарящ на изискванията“. Само когато докладът „не съдържа никакви съществени неточности“, тогава „операторът може да представи доклада за емисиите на компетентния орган в съответствие с член 14, параграф 3 от Директива [2003/87]“.

34 Следва да се отбележи, че Директива 2003/87 не предвижда други механизми на контрол и не поставя друго условие за връщането на квотите освен признаването на доклада за емисиите като удовлетворителен. Освен това точка 7.4, шеста алинея от Насоките потвърждава, че „цифрата за общите емисии за дадена инсталация в доклада за емисиите […] се използва от компетентния орган, за да провери дали достатъчен брой квоти са били отпуснати от оператора по отношение на същата инсталация“.

35 От това следва, че предвидената в член 16, параграф 3 от Директива 2003/87 еднократна глоба трябва да бъде наложена на оператор, който не изпълни това задължение или ако не върне никакви квоти, или ако броят на върнатите квоти е по-малък от посочените в доклада за емисиите.

36 При все това с преюдициалния си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали тази разпоредба изисква да се наложи еднократна глоба и на оператор, когато при собствена проверка и след изтичане на срока за връщането самият национален орган установи нередност.

37 В това отношение от всички разпоредби на Директива 2003/87 следва, че тя не възпрепятства компетентните органи на държавите членки да осъществяват допълнителен контрол или да извършват допълнителни проверки, като извършената от Emissionshandelsstelle след връщането на квотите от Nordzucker. Доколкото такива проверки позволяват разкриването на нередности или опити за измама, те допринасят за правилното функциониране на схемата за търговия с емисии. Когато обаче в този контекст органът на държава членка установи, че количеството емисии за предходната година, посочено във верифицирания доклад на оператора, е по-ниско и поради това е върнато недостатъчно количество квоти, това не води до прилагането на предвидената в член 16, параграф 3 от Директива 2003/87 санкция.

38 Всъщност, както посочва генералният адвокат в точка 34 от заключението си, тази директива не може да се тълкува в смисъл, че изисква автоматично да бъде налагана санкция за неспазване на задължение, което тя не конкретизира ясно. Както следва от точка 34 от настоящото решение, член 6, параграф 2, буква д) и член 12, параграф 3 от Директива 2003/87, както и точка 7.4, шеста алинея от Насоките определят ясно и недвусмислено конкретните изисквания, произтичащи от задължението за връщане. Ето защо следва да се приеме, че прилагането на член 16, параграф 3 от тази директива следва да се ограничи само до нарушенията на това задължение.

39 Този извод се потвърждава от структурата на член 16 от Директива 2003/87, който, както беше припомнено в точка 30 от настоящото решение, съдържа два различни режима на санкции, предвидени съответно, от една страна, в член 16, параграф 3 и от друга страна, в член 16, параграф 1. Съгласно втората разпоредба държавите членки трябва да предвидят „ефективни,

съразмерни и възпиращи“ санкции, „приложими при нарушение на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива“, и да предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези правила. С други думи, държавите членки определят санкциите, които могат да бъдат наложени на оператор, който, въпреки че изпълнява задължението за връщане по смисъла на Директива 2003/87, не изпълнява и други изисквания, присъщи на функционирането на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове. Това е така по-специално когато докладът за емисиите е изготвен в нарушение на техническите правила, предвидени в Директива 2003/87 и уточнени в Насоките, или когато такъв доклад не включва всички емисии, попадащи в тази схема.

40 С оглед тези съображения следва да се отбележи, че обратно на поддържаното от германското правителство, неприложимостта на предвидената в член 16, параграф 3 от Директива 2003/87 санкция не води до възможност за оператор, който изготвя неправилен доклад за емисиите, напълно да избегне налагането на санкция, ако проверяващият орган не разкрие допуснатите нередности.

41 Тълкуването на обхвата на член 16, параграф 3 от Директива 2003/87, което следва от точка 38 от настоящото решение, се налага и с оглед на принципа на пропорционалност.

42 Всъщност с оглед на съображенията, произтичащи по-специално от точки 29—34 от настоящото решение, следва да се припомни, че оператор като Nordzucker в главното производство, който представя на компетентните органи доклад за емисии, проверен от независим експерт, който го е верифицирал като удовлетворителен, може съгласно член 6, параграф 2, буква д) и член 12, параграф 3 от Директива 2003/87 да върне определен брой квоти, съответстващ на проверените емисии от неговата инсталация за предходната календарна година. Следователно, за да изпълни задължението си за връщане по смисъла на тези разпоредби, Директивата позволява на оператора да се позове на обстоятелството, че докладът му е потвърден от независим проверяващ орган.

43 Наистина даден оператор не би могъл да изключи възможността след връщането на квотите за емисии на парникови газове, при извършване на собствена допълнителна проверка компетентните органи на държавата членка да установят, че неговият доклад за емисии съдържа нередности относно броя на квотите, които следва да бъдат върнати. Автоматичното прилагане обаче на предвидената в член 16, параграф 3 от Директива 2003/87 еднократна глоба би било непропорционално, когато операторът — ако е бил добросъвестен — не може да предвиди с достатъчна сигурност резултата от тези допълнителни проверки.

44 От друга страна, санкциите, които следва да се предвидят от държавите членки съгласно член 16, параграф 1 от Директива 2003/87, са подходящ инструмент в подобна хипотеза, тъй като съгласно текста на разпоредбата тези санкции трябва да бъдат пропорционални на извършеното нарушение. Това означава по-специално, че компетентните национални органи следва да разгледат всички специфични във всеки един случай фактически или правни обстоятелства, за да преценят дали на даден оператор следва да се наложи санкция и евентуално каква санкция. Тази преценка по-специално изисква да се вземе предвид поведението на оператора, неговата добросъвестност или измамните му намерения.

45 С оглед на всичко изложено по-горе на поставения въпрос следва да се отговори, че член 16, параграф 3 от Директива 2003/87 трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага за оператор, който връща определен брой квоти за емисии на парникови газове, съответстващ на емисиите за предходната година, които са докладвани и проверени съгласно член 15 от Директивата, когато след допълнителна проверка, извършена от компетентния национален орган след изтичане на срока за връщане, се установи, че е декларирано по-малко количество емисии, поради което е върнат недостатъчен брой квоти. Държавите членки определят съгласно член 16, параграф 1 от Директива 2003/87 санкциите, които могат да се налагат в такъв случай.

По съдебните разноски

46 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Член 16, параграф 3 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, изменена с Директива 2004/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага за оператор, който връща определен брой квоти за емисии на парникови газове, съответстващ на емисиите за предходната година, които са докладвани и проверени съгласно член 15 от Директивата, когато след допълнителна проверка, извършена от компетентния национален орган след изтичане на срока за връщане, се установи, че е декларирано по-малко количество емисии, поради което е върнат недостатъчен брой квоти.

Държавите членки определят съгласно член 16, параграф 1 от Директива 2003/87, изменена с Директива 2004/101, санкциите, които могат да се налагат в такъв случай.

Подписи